

til, hvad der hidtil er sket. De bestaaende Anlæg have jo udbillet sig ganske udmærket uden at have haft denne Ekspropriationsret. Hvorfor skulde man ikke antage, at de ogsaa i Fremtiden ville kunne gøre det. Paa den anden Side har jeg heller ikke ubetinget villet fraraade Paragraffen, men jeg mener, at den burde være Genstand for grundig Overvejelse.

Med Hensyn til Bestemmelsen om Sammenføringen af Burderingskommissioner i § 2, staar det stadig tvivlsomt for mig, om den Maade, hvorpaa Regeringen har foreslaaet Kommissionen sammensat, egentlig kan siges at være heldig. Jeg skal ogsaa tillade mig at fremhæve et andet Punkt, og det er, at naar det er et Anlæg uden for Kjøbenhavn, hvis Hjemsted er en Købstad, skal Amtmanden udnævne de 2 Medlemmer. Det forekommer mig, at der kunde være Tale om at lade vedkommende Byraad udnævne de to, hvis man ikke vil lade hele Burderingen ske ved ubillige af Ketten udmeldte Mænd.

Judenrigsministeren (Hørring):

Det ærede Medlem udtalte med Hensyn til Ekspropriationsretten, at de bestaaende Selskaber hidtil have staaet sig saa udmærket og derfor ikke behøve en saadan Ret i Fremtiden. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at naar der er Spørgsmaal om Meddelelse af Koncession, er det netop Tanken, at Koncessionen ogsaa skal paalægge de vedkommende Selskaber Begrænsning i forskellige Retninger, navnlig ogsaa saaledes, at deres Takster blive undergivne Kontrol fra Regeringens Side. Man kan altsaa ikke henvise til, at de paagældende Selskaber hidtil have staaet sig saa udmærket, som Bevis for, at de ogsaa ville staa sig udmærket efter at have faaet Koncessionen.

Stilling: Da dette Lovforslag forrige Gang var til Behandling her i dette Ting, tillod jeg mig til den daværende Judenrigsminister at rette en Forespørgsel med Hensyn til Statens Ret til at ekspropriere det Virksomhedsomraade, som bestaaende Telegraf- og Telefonkredse havde. Det var særlig med Hensyn til det Forhold, hvor en Landkreds hørte til vedkommende Bykreds, at jeg var ængstelig for, at der kunde ske en Omlægning i den Retning, at Staten kunde ekspropriere Landkredsen. Jeg erkender, at saaledes som Forslaget nu foreligger, ere mine Betænkkeligheder i den Henseende bleve betydeligt formindskede, og jeg tror ikke, at der nu er den Fare, som det oprindelige Forslag rummede, nemlig Fare

for, at der fra vedkommende Købstad kunde tages den Landkreds, som den har indlemmet i sin Telefonkreds. Men der er i § 6, synes jeg, noget, der kunde trænge til en nærmere Begrundelse eller maaste til nogen Forandring. Byraadene udstede jo nu Koncessionerne, om jeg maa kalde dem saa, eller Tilladelserne, til at nedlægge Kabler i Gaderne, i Reglen saaledes — det er i alt Fald Tilfældet i flere Byer — at de ikke give nogen Eneret, men kun en Ret for saa og saa lang Tid. Man udtaler udtrykkelig, at der ikke gives vedkommende Selskab nogen Eneret. Man vil, hvis der skulde ske Misbrug med Hensyn til Taksterne, være Herre over, at der kan komme et konkurrerende Selskab. Nu er her i Lovforslaget bestemt og fastsat, paa hvilken Maade Staten til sin Tid kan overtage Selskaber, der søge Koncession. Derjom et Selskab mener: Vi ere uden for Konkurrence, vi ville ikke søge Koncession, saa er der i § 6 givet nogle Bestemmelser med Hensyn til Ekspropriation, men jeg synes, at der er givet et lidt for vidt Spillerum for de paagældende Selskaber, naar der ved saadanne Takstationer skal tages „Hensyn til det Udbytte, som Anlægget ved forsvarlig Drift og med passende Takster kan antages at give, dog saaledes, at der ikke kan tages Hensyn til større Udbytte end det, som Anlægget faktisk har givet.“ Dette forekommer mig noget svævende. Jeg vilde inarere have ønsket, at der var givet fastere Bestemmelser, men det er maaste vanskeligt at gøre det. Jeg synes, at disse Selskaber skulde stilles paa en noget lignende Maade som de, der søge Koncession. Men maaste der ikke er noget at gøre derved. Jeg har imidlertid ikke villet unslade at henlede et eventuelt Udvalgs Opmærksomhed paa dette Punkt.

Judenrigsministeren (Hørring):

Det ærede Medlem omtalte Muligheden af, at Staten kunde ekspropriere Landledningerne for sig, der høre til et Selskab, som ellers arbejder i en Bykreds; men det er ikke Tilfældet; thi i § 6 staar der udtrykkelig: „Samtlige de Ledninger med Tilhør og Materiel, der tilhøre samme Ejer og ere under samme Bestyrelse, blive at ekspropriere under eet, medmindre Ejeren samtykker i delvis Afstaaelse.“ Man kan altsaa kun for saadanne Selskabers Vedkommende tage det hele, medmindre Selskabet selv gaar ind paa at dele det. — I Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger om de Hensyn, der ved Burderingen skulle tages til det Udbytte, som Anlægget giver ved forsvarlig Drift, skal jeg gøre opmærksom paa, at den Bestemmelse